Duch Święty i owoce życia chrześcijańskiego

Biblia, modlitwa i wzrastanie w wierze • Dz 2:1–18; Ga 5:22–23

Myśl przewodnia

Biblia opisuje działanie Ducha Świętego w świadectwie o Bogu i w kształtowaniu charakteru.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

W Dziejach Apostolskich 2 czytamy, że uczniowie otrzymali Ducha Świętego. W Jerozolimie zgromadzili się ludzie pochodzący z różnych miejsc. Byli zaskoczeni, słysząc świadectwo uczniów w swoich językach.

Piotr objaśnił wydarzenie, sięgając do słów proroka Joela. Podkreślił, że Bóg działa i że Jego obietnica dotyczy również ludzi różnych pokoleń.

W Liście do Galatów Paweł mówi o owocu Ducha: miłości, radości, pokoju, cierpliwości, uprzejmości, dobroci, wierności, łagodności i opanowaniu. To obraz życia, które dojrzewa z pomocą Boga.

Dobre cechy rosną stopniowo, podobnie jak owoce na drzewie. Kiedy się pomylimy, można przyznać się do błędu i spróbować lepiej. Nie mierzymy wiary człowieka głośnością modlitwy ani niezwykłością przeżyć.

Dz 2 opisuje wydarzenie Pięćdziesiątnicy: uczniowie mówią językami, a Piotr tłumaczy zebranym sens wydarzenia. Ga 5:22–23 podaje owoce Ducha, czyli cechy charakteru. Nie są to dwa identyczne spisy. Ktoś może spokojnie się uczyć miłości, cierpliwości i opanowania bez szczególnych przeżyć. Własnej wartości nie mierzymy głośnością modlitwy ani nadzwyczajnymi doświadczeniami.

W tej lekcji ważne jest również zadawanie pytań. Biblia opisuje Ducha Świętego na różne sposoby; w starszym wieku będzie można porównać te teksty dokładniej.

Cele lekcji

- Łączy wydarzenie Pięćdziesiątnicy z misją uczniów.
- Wymienia pięć cech owocu Ducha.
- Odróżnia charakter człowieka od chwilowej emocji.
- Potrafi odpowiedzieć: Czym różni się opis Dz 2 od listy Ga 5?

Przebieg zajęć

Rozpoczęcie i pytanie — 5 min

Przypomnij znaną lekcję i pokaż przedmiot związany z dzisiejszym tekstem. Zapytaj: Dlaczego miłość i opanowanie nazywamy „owocem”?

Lektura i kontekst — 10 min

Odszukajcie Dz 2:1–18; Ga 5:22–23. Najpierw dzieci czytają krótki akapit, następnie prowadzący wyjaśnia: W Dziejach Apostolskich uczniowie otrzymują obiecane działanie Ducha w dniu Pięćdziesiątnicy i głoszą wielkie dzieła Boże. Paweł wskazuje na cechy życia kształtowanego przez Ducha. Wskażcie autora/rozmówcę i zdania podane wprost.

Rozumienie i rozmowa — 10 min

Przeprowadź z dziećmi rozmowę: które zdanie jest w Biblii, a które jest naszym wnioskiem? Centralna myśl: Biblia opisuje działanie Ducha Świętego w świadectwie o Bogu i w kształtowaniu charakteru. Zapiszcie dowód z tekstu.

Ćwiczenie główne — 11 min

W dwóch kolumnach „Pięćdziesiątnica" i „owoc Ducha" uczniowie zapisują, co wydarzyło się w Dz 2, a jakie cechy wylicza Paweł w Ga 5. Następnie wybierają jedną cechę do ćwiczenia. Zapewnij alternatywę dla ucznia, który woli nie uczestniczyć w wypowiedzi na forum. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Rozdziel kartoniki na „wydarzenie" i „cecha charakteru".

Wniosek i przejście do domu — 4 min

Zapytaj: Dlaczego miłość i opanowanie nazywamy „owocem"? Po odpowiedziach podsumuj myśl: Biblia opisuje działanie Ducha Świętego w świadectwie o Bogu i w kształtowaniu charakteru. Przekaż rodzinie zadanie: Razem z rodziną wybierzcie przykład cierpliwości w codziennej sytuacji i porozmawiajcie o tym, dlaczego jest trudny.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Dlaczego miłość i opanowanie nazywamy „owocem"?

Paweł używa obrazu rezultatu życia prowadzonego przez Ducha, a nie nazwy rzeczywistego owocu.

Jak Piotr wyjaśnił wydarzenie z Dz 2?

Poproś o wskazanie odpowiedniego zdania lub wydarzenia w Dz 2:1–18; Ga 5:22–23. Jeśli tekst nie rozstrzyga szczegółu, powiedz to wyraźnie.

Czym różni się emocja od trwałej postawy?

Szukaj argumentu w badanym fragmencie oraz zastosowania odpowiedniego do wieku; nie wymuszaj osobistych zwierzeń.

Czym różni się opis Dz 2 od listy Ga 5?

Dz 2 jest relacją o wydarzeniu, a Ga 5 wskazuje cechy życia chrześcijańskiego.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie; dostęp do kontekstu badanego fragmentu
- wydruk karty pracy SM-G3-A-34
- kartki i przybory do pisania, kolorowania lub rysowania
- porównywane fragmenty Biblii oraz tablica do wspólnych notatek

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Dzieje Apostolskie i List do Galatów mają inne cele: wydarzenie Pięćdziesiątnicy nie jest listą obowiązkowych przeżyć; owoce Ducha są kategorią etyczną. Forma gramatyczna słowa „duch" nie rozstrzyga sama o kwestii osoby.
- Oddziel obserwacje zawarte w tekście od wniosków i odniesień współczesnych; pozostaw czas na pytania, także bez odpowiedzi.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Dz 2:1–18 opisuje szczególne wydarzenie Pięćdziesiątnicy, wraz ze znakami, zrozumiałym dla słuchaczy świadectwem i odwołaniem Piotra do proroctwa Joela. Nie traktuj każdego szczegółu jako obowiązkowego wzoru przeżyć każdego wierzącego.

• Ga 5:19–26 zestawia uczynki ciała z owocem Ducha: miłością, radością, pokojem, cierpliwością, uprzejmością, dobrocią, wiernością, łagodnością i opanowaniem. Wersety dotyczą sposobu życia wspólnoty.

• J 14–16 używa określeń opisujących działanie obiecanego Parakleta (Orędownika/Pocieszyciela). Tradycje chrześcijańskie różnie wyjaśniają naturę Ducha Świętego; oddziel opis biblijny od twierdzeń ontologicznych i od argumentów opartych wyłącznie na rodzaju gramatycznym.

• Dary opisane w 1 Kor 12 oraz owoc opisany w Ga 5 to różne zagadnienia. Nie identyfikuj intensywnych emocji, podatności na sugestię ani niezwykłych zachowań jako pewnego dowodu działania Ducha.

• Szanuj prawo ucznia do odmowy odpowiedzi, zadawania trudnych pytań i wyrażania wątpliwości bez ośmieszania.

• Nigdy nie twórz sytuacji, w której dzieci musiałyby wykazać „dar", wejść w stan wzmożonych emocji lub wyrazić prywatne przeżycie jako warunek przynależności.

• Dz 2 i Ga 5 opisują różne aspekty działania Ducha Świętego. W wnioskach doktrynalnych oddziel dosłowny sens tych fragmentów od poglądów późniejszych tradycji.

• RED. II: Dzieje Apostolskie i List do Galatów mają inne cele: wydarzenie Pięćdziesiątnicy nie jest listą obowiązkowych przeżyć; owoce Ducha są kategorią etyczną. Forma gramatyczna słowa „duch" nie rozstrzyga sama o kwestii osoby.

• Teksty do porównania: Dz 2:1–18; Ga 5:22–23; 1 Kor 12:4–11

Kontynuacja w domu

Zastanówcie się, jak ćwiczyć cierpliwość bez oceniania duchowości bliskich.